

Combaterea nosemozei

Descriere imagine:
Albinele la stup se pregatesc de zbor

Daca ne propunem sa eradicam nosemoza albinelor, atunci când boala s-a instalat în stup, nu vom avea sorti de izbânda, însa trebuie sa mentinem nivelul infectiei la un prag minim care sa nu puna în pericol dezvoltarea coloniei si obtinerea productiilor.

În primul rând, trebuie sa asiguram igiena stupului si a stupinei concomitent cu eliminarea factorilor care favorizeaza evolutia bolii, întrucât nosemoza este considerata o boala a mizeriei.

Apoi, trebuie sa mentinem în stupina familiile puternice, care pastreaza caldura în cuib, si sa asiguram rezerve suficiente de hrana de calitate corespunzatoare. Obtinerea de familii puternice în toamna se realizeaza prin unificarea familiilor slabe, altfel coloniile mici vor consuma multa hrana pentru a pastra temperatura necesara supravietuirii, se supraîncarca si, în lipsa unui zbor de curatire, apare diareea.

Important de stiut este ca diagnosticul pentru nosemoza se stabileste numai prin examen microscopic în laborator, care se efectueaza primavara si toamna, pentru supravegherea starii de sanatate a albinelor.

Eliminarea factorilor favorizanti

În lipsa unor masuri de eradicare, exista alte mijloace de minimalizare a efectelor bolii, pe care le enumeram în cele ce urmeaza.

Printre masurile urgente se numara selectia coloniilor rezistente la iernat, îndepartarea periodica iarna si primavara a albinelor moarte si a reziduurilor de pe fundul si oglinda stupilor, precum si de pe vatra stupinei si distrugerea acestora prin ardere. Apoi se impune reformarea fagurilor vechi si cu pete de

diaree (cel puțin 1/3 anual), precum și transvazarea seriata în primavara a tuturor familiilor de albine în la zi curățate manual și dezinfectate prin flambare cu flacăra.

Trebuie să știm că nosemoza se dezvoltă greu într-o colonie fără puiet, deoarece nu are temperatura necesară. Însă în momentul declanșării creșterii de puiet, sporii se transformă masiv în formă vegetativă și se înmulțesc. Prin urmare, trebuie să amânăm declanșarea creșterii de puiet timpuriu prin neînceperea stimularii familiilor decât atunci când vremea se stabilizează (după 15 martie).

Dacă boala s-a instalat, se impune schimbarea matcilor la familiile bolnave și la cele care nu se dezvoltă corespunzător cu altele provenite din familii sanatoase, recordiste. De asemenea, se vor schimba toate matcile care au depășit două sezoane active de ouat.

Importanța este, de asemenea, dezinfectarea anuală, în primavara, a vetrei prin împrăștierea a 0,5 kg var neșters/1 mp suprafață de teren, apoi se întoarce o brazda (se sapă).

Completarea rezervei de hrană cel târziu până la 15 septembrie este necesară, pentru a da posibilitate albinelor să capacească, altfel mierea necapacitată va atrage apă (fiind higroscopă), care va fermenta și va produce diareea.

Tot pentru a evita diareea, mierea de mană se extrage în totalitate toamna devreme și se înlocuiește cu cea florală sau cu siropul de zahăr. În caz contrar, albinele neputând digera conținutul bogat în minerale al mieii de mană, punga rectală se supraîncarcă prematur și apar problemele digestive.

Alte măsuri de prevenire

? Instalarea în stupină a adaptorului cu apă potabilă cu 3 grame de sare neiodată la litrul de apă, odată cu primul zbor de curățire, pentru ca albinele să nu folosească surse nepotabile infectate. Adaptorul se ține pe toată perioada zborului, inclusiv în pastoral.

? Asigurarea, pe cât posibil, a culesului natural de întreținere (sau efectuați hrăniri artificiale) pe toată perioada sezonului activ.

? Administrarea Protofilului în siropul din miere sau zahăr, câte 20 ml/l, și în pasta, de 40 ml/kg, de preferință seara și în cantități care să permită preluarea lui din hranitor până dimineața, pentru a nu declanșa un furtisag. Tot în scopul prevenirii furtisagului se va administra siropul la toate coloniile din stupină.

? Expunerea peste iarnă a fagurilor de rezervă la ger sau decontaminarea lor cu acid acetic glacial de 80 grade, 120 ml pentru un corp Dadant cu 10 faguri.

? Se evită ratacirea albinelor între colonii (semne distinctive de identificare a stupilor), producerea furtisagului și supraaglomerările din pastoral.

? Iernarea coloniilor în condiții de liniște deplină; orice deranj declanșează consumul sporit și de aici supraîncărcarea intestinelor.

? Interzicerea administrării de hrană proteică până la zborul de curățire, pentru ca astfel se activează o înm

ultire exagerata a sporilor de Nosema apis.

UN NOU TIP DE NOSEMA

În anul 1996, la albina melifera din Asia, *Apis cerana*, a fost depistat un declansator al unei boli a semanatoare cu *Nosema apis*, denumita *Nosema cerana*. Cu putin timp în urma s-a crezut ca aceasta noua forma de boala este prezenta doar la albinele asiatice, dar în anul 2005 cazurile s-au confirmat si în Europa în proportie de 88 la suta.

În stupinele afectate de noul tip de nosema, s-a observat parasirea în masa a stupilor de catre albine, comportament întâlnit la comunitatile infestate puternic cu varroa.

Studiile evidentiaza posibilitatea ca aceasta noua forma, mai agresiva, sa fi luat în totalitate locul primei forme mai slabe. Momentan nu s-a ajuns la nici o concluzie concreta, însa aceste cazuri prezinta simptome foarte intrigante.

Spasa STOIANOV